

IX kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI DO SPRAW PETYCJI

(NR 70)

z dnia 30 czerwca 2021 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 70)

30 czerwca 2021 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (KO)**, przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

- rozpatrzenie odpowiedzi ministra finansów, funduszy i polityki regionalnej na dezyderat nr 83 w sprawie uprawnień emerytalno-rentowych funkcjonariuszy Służby Celnej i funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej;
- rozpatrzenie odpowiedzi ministra finansów, funduszy i polityki regionalnej na dezyderat nr 96 w sprawie zmiany ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych;
- rozpatrzenie petycji w sprawie uchylenia art. 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1995 r. o zmianie ustawy o pracowniczych ogrodach działkowych (Dz.U. z 1995 r. Nr 99, poz. 486) oraz uchylenia art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1990 r. o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy a organy administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. z 1990 r. Nr 34, poz. 198 ze zm.);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany w art. 140 § 1 ustawy z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy (Dz.U. z 2020 r. poz. 19 ze zm.) poprzez skreślenie wyrazów „lub opiekuna prawnego”;
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz.U. z 2020 r. poz. 310 ze zm.) w zakresie wygaszenia decyzji o warunkach zabudowy;
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz.U. z 2017 r. poz. 2176 ze zm.) w zakresie umożliwienia tworzenia rodzinnych ogrodów działkowych na gruntach związku jednostek samorządu terytorialnego;
- rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie ulg przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego dla osób niepełnosprawnych;
- rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej przepisów prawa podatkowego w zakresie zrekompensowania przedsiębiorcom prowadzenia działalności handlowej w niedzielę.

W posiedzeniu udział wzięli: **Filip Syrkiewicz** zastępca dyrektora Departamentu Gospodarki Nieruchomościami Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, **Iwona Podedworna** naczelnik wydziału w Departamencie Podatków Sektorowych, Lokalnych oraz Podatku od Gier Ministerstwa Finansów

oraz **Beata Stanibuła** główny specjalista w Biurze Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Małgorzata Nowak** oraz **Ewa Pietrzak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Szanowni państwo, witam, otwieram 70. posiedzenie Komisji do Spraw Petycji. Stwierdzam, iż posiadamy kworum, które jest wymagane do prowadzenia obrad. W projekcie porządku tego posiedzenia mamy następujące sprawy: rozpatrzenie odpowiedzi ministra finansów, funduszy i polityki regionalnej na dezyderat nr 83 w sprawie uprawnień emerytalno-rentowych funkcjonariuszy Służby Celnej i funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej; w punkcie drugim rozpatrzenie odpowiedzi ministra finansów, funduszy i polityki regionalnej na dezyderat nr 96 w sprawie zmiany ustawy z 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych; w punkcie trzecim rozpatrzenie petycji w sprawie uchylecia art. 4 ustawy z 23 czerwca 1995 r. o zmianie ustawy o pracowniczych ogrodach działkowych oraz uchylecia art. 8 ust. 1 ustawy z 17 maja 1990 r. o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy a organy administracji rządowej oraz o zmianie niektórych innych ustaw; w kolejnym punkcie rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany w art. 140 § 1 ustawy z 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy; w punkcie piątym rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 20 lipca 2017 r. Prawo wodne; w punkcie szóstym rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 13 grudnia 2013 r. o rodzinnych ogrodach działkowych; w punkcie siódmym rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie ulg przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego dla osób niepełnosprawnych; w punkcie ósmym rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej przepisów prawa podatkowego w zakresie zrekompensowania przedsiębiorcom prowadzenia działalności handlowej w niedzielę.

Czy do takiego projektu porządku posiedzenia są uwagi? Nie słyszę, zatem uznaję, że porządek posiedzenia został przyjęty, przystępujemy więc do jego realizacji. Proszę przedstawiciela ministra finansów, funduszy i polityki regionalnej o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat numer 83 w sprawie uprawnień emerytalno-rentowych funkcjonariuszy Służby Celnej i funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej.

Czy mamy przedstawiciela ministra finansów? Nie ma. To zaskakujące, bo mieliśmy zgłoszenie. Pani Iwona Podedworna, tak? Jest pani, tak? A, podatki, czyli na drugi dezyderat, nie pierwszy. Jasne. Proszę państwa, petycję referował pan poseł Robert Obaz, zatem proszę pana posła o stanowisko, wobec pisemnej odpowiedzi ministra finansów.

Poseł Robert Obaz (Lewica):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, pewnie ktoś by się przydał, żeby odpowiedział jeszcze na pytania... Konkluzja na koniec, wszyscy się ze sobą zgadzamy, a nadal jest jak jest.

Państwo pracujący w Służbie Celnej i Skarbowej piszą do nas. To jest kolejna petycja. Dostajemy bardzo podobną odpowiedź na petycję, taką, jakie były wcześniej. W odpowiedzi mamy, że państwo jako ministerstwo, zauważają zasadność zmian w zakresie waloryzacji wysokości podstawy wymiaru renty, emerytury dla funkcjonariuszy Służby Celnej i Celno-Skarbowej.

Ministerstwo popiera zmianę zawartą w petycji w zakresie zastosowania dla tych funkcjonariuszy zasad waloryzacji określonej w art. 5 ust. 3 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji. W pozostałej części zaproponowanej petycji, zmiany nie znajdują uzasadnienia. Co do tamtych można dyskutować. Natomiast co do tej zmiany, dotyczącej waloryzacji, wszyscy wiemy, że coś jest nie tak, a umywamy od tego ręce. Wydaje mi się, że bez dodatkowych pytań tutaj się nie obejdzie, aczkolwiek...

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Panie pośle, to mam propozycję, żebyśmy to zdjęli z dzisiejszego porządku obrad...

Posel Robert Obaz (Lewica):

Ja też właśnie chciałem to zaproponować.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Potrzebny byłby jednak przedstawiciel ministra finansów, żeby się odniósł do tych kwestii.

Posel Robert Obaz (Lewica):

Oczywiście.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Wydaje mi się, że nie jesteśmy w stanie dzisiaj rozstrzygnąć tej sprawy. Czy ktoś z państwa ma uwagi wobec propozycji, by zdjąć to z dzisiejszego porządku obrad? Nie słyszę. Zatem uznaję, iż podjęliśmy taką decyzję.

Przystępujemy zatem do punktu drugiego. Proszę przedstawicielkę ministra finansów, funduszy i polityki regionalnej o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 96 w sprawie zmiany ustawy z 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych.

Naczelnik Wydziału w Departamencie Podatków Sektorowych, Lokalnych oraz Podatku od Gier Ministerstwa Finansów Iwona Podedworna:

Szanowna Komisjo, panie przewodniczący, chciałabym przedstawić opinię ministra finansów, funduszy i polityki regionalnej na dezyderat nr 96 Komisji do Spraw Petycji w sprawie zmiany ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Petycja zawiera propozycję zmian w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych, m.in. w zakresie podwyższenia stawki dla gruntów, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. d. Wnoszący petycję uzasadnia wprowadzenie jego postulatów potrzebą zwiększenia dochodów gmin, których spadek, jego zdaniem, nastąpił w związku ze skutkami ekonomicznymi pandemii. Jak powiedziałam, pierwszym postulatem jest wprowadzenie wysokości konstrukcji stawki podatku od nieruchomości dla gruntów wymienionych w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. d.

Drugim postulatem jest wprowadzenie zróżnicowania wysokości podatku od nieruchomości, w zależności od liczby posiadanych nieruchomości. Mimo że wnoszący petycję, proponowane przez siebie zmiany uzasadnia potrzebą zwiększenia dochodów gmin, to dokonana analiza propozycji poszczególnych rozwiązań, dotyczących stawki wskazuje jednak, że mają one na celu głównie zmobilizowanie właścicieli gruntów do jak najszybszego dokonania ich zabudowy, zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Należy jednak zauważyć, że stawka określona w punkcie, który wymieniałam, ma zastosowanie do gruntów niezabudowanych, objętych obszarem rewitalizacji, o którym mowa w ustawie o rewitalizacji. Ponadto grunty te muszą być położone na terenach, dla których miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przewiduje przeznaczenie pod zabudowę mieszkaniową, usługową albo zabudowę o przeznaczeniu mieszanym, obejmującym wyłącznie te rodzaje zabudowy. Warunkiem stosowania tej stawki jest okres czterech lat, który upłynął od rozpoczęcia zabudowy, a w tym czasie nie zakończono budowy, zgodnie z przepisami prawa budowlanego.

Ustawa przewiduje dwa warunki dotyczące nieruchomości niezabudowanej, od których łącznego spełnienia zależy możliwość zastosowania podwyższonej stawki. Pierwszym z nich jest wyznaczenie obszaru rewitalizacji uchwałą rady gminy, a drugim jest wejście w życie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, określonego w ustaleniach. Zawarte w tym przepisie określenie gruntów, dotyczy gruntów, w odniesieniu do których zaczęła obowiązywać uchwała w sprawie ustanowienia obszaru rewitalizacji. Tym samym wyższa stawka podatku od nieruchomości znajdzie zastosowanie tylko w przypadku, gdy najpierw dla gruntu zaczęła obowiązywać uchwała o wyznaczenie obszaru rewitalizacji, następnie zaś upłynęły cztery lata obowiązywania planu miejscowego o określonym przeznaczeniu, które nie zostało zrealizowane.

Grunty objęte obszarem rewitalizacji, to grunty wskazane w uchwale rady gminy w sprawie wyznaczenia obszaru zdegradowanego i obszaru rewitalizacji. Wyznaczenie w uchwale obszaru zdegradowanego i obszaru rewitalizacji poprzedzone jest wcześniej-

szymi analizami dotyczącymi obszaru gminy. Obszar zdegradowany, to obszar znajdujący się w stanie kryzysowym, z powodu koncentracji negatywnych zjawisk społecznych, takich jak bezrobocie, ubóstwo, przestępczość, wysoka liczba mieszkańców ze szczególnymi potrzebami, niski poziom edukacji lub kapitału społecznego, niewystarczający poziom uczestnictwa w życiu publicznym i kulturalnym oraz występowanie co najmniej jednego negatywnego zjawiska gospodarczego, środowiskowego, przestrzenno-funkcjonalnego lub technicznego.

Definicja obszaru zdegradowanego znajduje się w art. 9 ustawy o rewitalizacji. Obszar rewitalizacji jest to obszar obejmujący całość lub część obszaru zdegradowanego o szczególnej koncentracji wyżej wymienionych niekorzystnych zjawisk, na którym – ze względu na istotne znaczenie dla rozwoju lokalnego – gmina zamierza prowadzić rewitalizację. Definicja znajduje się w art. 10 ustawy o rewitalizacji.

Odnosząc się do postulatu podwyższenia wysokości stawki dla tych gruntów, należy zauważyć, że do kwoty ponad 3 zł od 1m² powierzchni stawka ta już za 2021 r. wynosi ponad 3 zł. Może być ona pobierana w wysokości maksymalnie 3,28 zł od 1m² powierzchni. Stawki podatków i opłat lokalnych są corocznie waloryzowane o wskaźnik inflacji, zgodnie z art. 20 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Są ogłaszane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej Monitor Polski.

Wysokość stawek, podatków i opłat lokalnych, obowiązujących w poszczególnych gminach, określają w granicach stawek maksymalnych rady gmin w drodze uchwały. Podkreślenia wymaga, że obecnie, stawka ta jest kilkakrotnie wyższa niż inne stawki dla gruntów. Na przykład stawka dla gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej w 2021 r. wynosi maksymalnie 0,99 zł od m².

Z uwagi na okres obowiązywania przepisu, który wprowadza nową stawkę do ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, czyli art. 5 ust. 1 pkt 1 litera d – przepis ten obowiązuje od 1 stycznia 2016 r. – oraz jego konstrukcję po raz pierwszy możliwe było zastosowanie tej stawki w 2020 r. Z analizy stawek uchwalonych przez gminy dla gruntów określonych w tym przepisie wynika, że w 2020 r. 1331 gmin na 2447 gmin, czyli blisko 54% gmin ogółem, uchwaliło tę stawkę w maksymalnej wysokości, czyli 3,15 zł. Natomiast 1144 gminy, nieznacznie powyżej 46% gmin ogółem, obniżyły tę stawkę. Dwie gminy zdecydowały się na zróżnicowanie wysokości tej stawki. Podkreślenia wymaga jednak, że stawka ta do tej pory nie była efektywnie stosowana. Według danych sprawozdania SP-1, część B za 2020 r., zaledwie 10 gmin, czyli 0,4% gmin ogółem, wykazało powierzchnie opodatkowane w tej kategorii przedmiotów opodatkowania.

Tak jak powiedziałam, wynika to z terminu wejścia w życie przepisu wprowadzającego stawkę i z konstrukcji stawki. Stawka efektywna w tych gminach, czyli z uwzględnieniem sprawozdanych powierzchni, wynosiła 0,83 zł za m² powierzchni. Z uwagi na fakt, że stawka ta nie była do tej pory efektywnie stosowana, ze względu na ustanowienie czteroletniego okresu na realizację wskazanego przeznaczenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, trudno jest ocenić, czy z powodu opóźnienia przez inwestorów realizacji inwestycji na terenach przeznaczonych do rewitalizacji jednostki samorządu terytorialnego narażone są na uszczerbek w dochodach.

Do momentu, gdy budowa na gruntach objętych obszarem rewitalizacji, położonych na terenach przeznaczonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego pod wskazane rodzaje zabudowy, nie zostanie zakończona, zastosowanie będzie miała podwyższona stawka z art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. d ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Rozwiązanie to, zapewnia więc zwiększone wpływy z opodatkowania takiego gruntu aż do momentu jego zabudowy. Zauważyć przy tym należy, że w tym samym czasie w odniesieniu do innych gruntów na terenie danej gminy, które nie są objęte obszarem rewitalizacji, a jedynie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przeznaczone są pod te same rodzaje zabudowy zastosowanie będą miały inne, niższe stawki podatku od nieruchomości dla gruntów. Gdy budowa zostanie zakończona, to w zależności od rodzaju zabudowy, dla budynków mieszkalnych i gruntów pod nimi, będzie miała zastosowanie preferencyjna stawka dla budynków mieszkalnych (art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a), której maksymalna wysokość w 2021 r. wynosi 0,85 zł oraz stawka dla gruntów

pozostałych – maksymalna wysokość 0.52 zł od m². Jedynie w przypadku wybudowania budynków lokali usługowych będzie możliwe zastosowanie stawek najwyższych, tj. dla przedmiotów opodatkowania związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Kolejna propozycja zawarta w petycji dotyczy zmiany konstrukcji stawki w taki sposób, że obowiązywałaby ona już od następnego roku po wejściu w życie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wydaje się, że stałoby to w sprzeczności z zamiarem projektodawcy ustawy o rewitalizacji, wprowadzającej do ustawy o podatkach i opłatach lokalnych przepis art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. d. Zamiarem tym było ustanowienie określonej sekwencji zdarzeń, w ramach której najpierw podjęta zostaje decyzja o wyznaczeniu obszaru rewitalizacji, potem zaś stosowane są regulacje związane z tym obszarem, tak, aby nie zaskakiwać właścicieli nieruchomości nowymi uregulowaniami, lecz aby umożliwić im świadome współkształtowanie statusu prawnego obszaru rewitalizacji oraz poznanie skutków prawnych jego wyznaczenia i umożliwienie zareagowania na te skutki.

Biorąc pod uwagę specyfikę procesu budowlanego, stosowanie stawki z art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. d. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych już w następnym roku po uchwaleniu tego planu spowoduje, że właściciel gruntu nie będzie miał szansy na zakończenie, a czasem nawet rozpoczęcie budowy. Przyjmując w trakcie procedowania ustawy o rewitalizacji w 2015 r. czteroletni okres uznano, że jest to odpowiedni czas, w którym istnieje możliwość przeprowadzenia całego procesu budowlanego – od jego koncepcji po wykonanie.

Nie do przyjęcia jest także kolejny postulat, zgodnie z którym, jeśli w określonym czasie, na przykład obecnie 4 lata, nie powstanie zabudowa, nieruchomość powinna podlegać jeszcze wyższemu opodatkowaniu. W uzasadnieniu projektu ustawy o rewitalizacji, wprowadzającej art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. d. do ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, wskazano, że proponowany przepis stanowi instrument finansowej zachęty dla właścicieli nieruchomości do realizacji zagospodarowania zgodnego z planem miejscowym, a w razie braku takiego zamiaru, zadysonowania nieruchomością na rzecz podmiotu, który jest zainteresowany takim działaniem. Obowiązywanie podwyższonej stawki już od następnego roku, po którym wszedł w życie miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, a następnie kolejne podwyższenie stawki, jeśli w określonym czasie nie uda się zakończyć budowy, może wywołać skutek odwrotny do zachęty. Z uwagi na powyższe, na tym etapie zmiany legislacyjne w postulowanym zakresie nie są zasadne i nie są planowane.

Odnosząc się do drugiego postulatu petycji, to jest zróżnicowania wysokości podatku w zależności od liczby posiadanych nieruchomości, należy wskazać, że nieruchomości podlegające opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości cechuje duże zróżnicowanie ze względu na rodzaj tych nieruchomości. Wskazane w petycji kryterium liczby nieruchomości nie spełni zatem postulowanej roli. Trudno bowiem porównywać lokale, działki niezabudowane i działki zabudowane. Przyjęcie postulowanego rozwiązania doprowadziłoby do sytuacji, w której podatnik, będący właścicielem kilku małych niezabudowanych działek, płaciłby podatek od nieruchomości według tej samej stawki co podatnik posiadający taką samą liczbę zabudowanych działek. Skutkiem przyjęcia wyżej wymienionego rozwiązania byłaby też sytuacja, w której podatnik posiadający kilka działek o małej powierzchni płaciłby podatek według wyższej stawki niż podatnik posiadający tylko jedną działkę o powierzchni znacznie przekraczającej łączną powierzchnię wszystkich działek.

Z uwagi na zróżnicowanie nieruchomości podlegających opodatkowaniu, nie jest możliwe ustalenie obiektywnego kryterium, uwzględniającego liczbę nieruchomości wskazującego, które nieruchomości powinny być opodatkowane wyższą stawką. Wskazać też należy, że wnioskowane kryterium ilościowe do zastosowania wyższej stawki podatku od nieruchomości byłoby niespójne z zasadą przyjętą w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych, zgodnie z którą zastosowanie konkretnej stawki uzależnione jest od rodzaju przedmiotu opodatkowania oraz od sposobu jego wykorzystywania.

Mając powyższe na uwadze, postulat zmiany ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, poprzez wprowadzenie zróżnicowania wysokości podatku od nieruchomości w zależności od liczby posiadanych nieruchomości trudno jest uznać za zasadny. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję pani naczelnik. Petycję referował pan poseł Mirosław Maliszewski. Natomiast stanowisko naszego stałego doradcy, pana Krzysztofa Patera, jest zbieżne z tym, co mówiła pani naczelnik. Pan Krzysztof Pater stwierdza, iż odpowiedź jest wyczerpująca i przekonywująca oraz proponuje jej przyjęcie. Ja także chciałbym rekomendować przyjęcie odpowiedzi ministra finansów.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę, zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła odpowiedź ministra finansów, funduszy i polityki regionalnej na dezyderat nr 96 w sprawie zmiany ustawy z 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych.

Dziękuję bardzo. Przechodzimy do punktu trzeciego. Bardzo proszę panią przewodniczącą Urszulę Augustyn o przedstawienie petycji w sprawie uchylecia art. 4 ustawy z 23 czerwca 1995 r. o zmianie ustawy o pracowniczych ogrodach działkowych oraz uchylecia art. 8 ustawy z 17 maja 1990 r. o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy a organy administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw.

Posel Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. Wysoka Komisjo, mamy tutaj do czynienia z dwiema zupełnie różnymi ustawami, dotyczącymi zupełnie różnych materii. Autor petycji w uzasadnieniu stwierdza, że pierwsza ustawa nadmiernie uprzywilejowuje Polski Związek Działkowców po wejściu w życie ustawy o rodzinnych ogrodach działkowych w 2014 r. W następstwie wyroku Trybunału Konstytucyjnego dotyczącego ustawy o rodzinnych ogrodach działkowych w 2005 r., uprzywilejowanie Polskiego Związku Działkowców w zakresie nabywania użytkowania wieczystego nie ma sensu. To jest cytat z uzasadnienia, zresztą chciałam powiedzieć, że bardzo skromnego uzasadnienia. Niestety nie pozwala nam ono prawidłowo odczytać do końca intencji autora petycji.

Autor petycji o drugiej ustawie w proponowanym rozwiązaniu mówi, że odwołuje się ona do nieistniejących już zakładów społecznych służby zdrowia. W tym zakresie zmiany mają charakter porządkujący i co do tego jest absolutna zgoda.

Zacnę od regulacji pierwszej. Proces legislacyjny dotyczący ogrodów działkowych jest dosyć długi. Zaczyna się od maja 1981 r., potem ustawa z 23 czerwca 1995 r., potem 2005 r. – tworzenia rodzinnych ogrodów działkowych. Wreszcie nowelizacja po wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Aż do dziś obowiązuje ustawa z 13 grudnia 2013 r. W tym aktualnym stanie prawnym artykuł pierwszy ustawy reguluje zasady zakładania, funkcjonowania, likwidacji rodzinnych ogrodów działkowych, prawa i obowiązki działkowców, zasady zrzeszania się oraz zadania organizacji działkowców. Art. 45 stanowi, że działkowcy lub osoby zainteresowane zawarciem umowy dzierżawy działkowej, mogą zrzeszać się w stowarzyszeniach ogrodowych w celu zakładania i prowadzenia rodzinnych ogrodów działkowych oraz obrony swoich interesów i reprezentacji.

To samo ustawa stanowi w art. 9; grunty stanowiące własność skarbu państwa lub jednostek samorządu terytorialnego mogą być w drodze umowy sprzedawane, oddawane w nieodpłatne lub odpłatne użytkowanie, na czas nieoznaczony lub użytkowanie wieczyste, stowarzyszeniom ogrodowym z przeznaczeniem na zakładanie i prowadzenie rodzinnych ogrodów działkowych, w trybie określonym w ustawie. Jednocześnie przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe mówią o tym, że Polski Związek Działkowców staje się stowarzyszeniem ogrodowym w rozumieniu tej ustawy. W związku z tym nie powinno być wątpliwości, że on zachowuje osobowość prawną.

Zgodnie z kolejnymi nowelizacjami, przepis art. 4 zmienianej ustawy nie ma aktualnie zastosowania, więc działkowcy mogą dowolnie organizować stowarzyszenia działkowców. Natomiast przepisy ustawy powinny być realizowane adekwatnie do ustawy z 2013 r. W związku z tym, trudno orzec, czy postulowane w petycji rozwiązanie jest konieczne. W moim pojęciu akurat nie, ponieważ prawa działkowców są zachowane. Bar-

dzo skąpe uzasadnienie postulatów zawartych w treści petycji nie pozwala nam dokładnie odczytać, jaka była intencja autora petycji.

Natomiast druga ustawa, którą chce znowelizować autor petycji, to jest art. 8 ust. 1 ustawy o podziale zadań i kompetencji. Artykuł stanowi, że do zadań zleconych gminie, należy prowadzenie zakładów społecznych służby zdrowia, dotychczas podporządkowanych radom narodowym i terenowym organom administracji państwowej stopnia podstawowego. Tutaj akurat autor bardzo trafnie zauważył, że w treści tego przepisu jest mowa o nie występujących obecnie jednostkach, czyli zakładach społecznych służby zdrowia. Jednak, przyjmując kolejne, późniejsze regulacje prawne, ustawodawca zastosował technikę legislacyjną, która jest oparta na zwrocie „ilekroć w obowiązujących przepisach jest mowa o... rozumie się przez to...”. W związku z tym przepis art. 71 ust. 2 nieobowiązującej już ustawy, która pochodziła z 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej, stanowił, że ilekroć w obowiązujących przepisach jest mowa o zakładzie społecznym służby zdrowia albo zakładzie społecznej służby zdrowia, rozumie się przez to publiczny zakład opieki zdrowotnej w rozumieniu ustawy. Kolejne nowelizacje, m.in. z 2011 r., dokładnie tak samo odnoszą się do tych jednostek. Stąd wniosek, że taka zmiana nie jest konieczna, bo w rozumieniu konsekwencji prawnych wiadomo, o jakie jednostki chodzi. Natomiast dla czystości legislacyjnej można by te zapisy uprościć.

Proponuję, aby w odniesieniu do pierwszego postulatu autora petycji dotyczącego rodzinnych ogrodów działkowych nie uwzględniać postulatu zawartego w treści petycji. Przy drugiej propozycji zaś, która odnosi się do uporządkowania czy większej przejrzystości zapisów prawnych, warto poinformować MSWiA, aby przy najbliższej nowelizacji takie zapisy zostały wprowadzone. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Bardzo proszę. Proszę o przedstawienie się i proszę o stanowisko.

Zastępca dyrektora Departamentu Gospodarki Nieruchomościami Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii Filip Syrkiewicz:

Szanowny Panie, przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, Filip Syrkiewicz, zastępca dyrektora Departamentu Gospodarki Nieruchomościami Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii. Pozwolę sobie odnieść się do punktu pierwszego, dotyczącego zmiany ustawy nowelizującej ustawę o pracowniczych ogrodach działkowych. Autor petycji postuluje uchylenie przepisu, który z kolei odwołuje się do już nieobowiązującej ustawy o pracowniczych ogrodach działkowych. Instytucjonalnym odpowiednikiem pracowniczych ogrodów działkowych jest w tej chwili ustawa o rodzinnych ogrodach działkowych. Należałoby zwrócić uwagę, że w przepisie, który kwestionuje autor petycji, przepisie art. 4 ustawy nowelizującej, znajduje się nieaktualne odesłanie do ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości.

Jeżeli decyzją Wysokiej Komisji będzie skierowanie dezyderatu, to oczywiście w pierwszej kolejności zostanie rozstrzygnięta kwestia posiadania przez ten przepis mocy obowiązującej. Chciałbym zwrócić uwagę, że w przestrzeni ostatnich kilkunastu lat nie było żadnych wątpliwości natury interpretacyjnej dotyczących tego przepisu. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Myślę, że wybrzmiało jednoznacznie z rekomendacji pani przewodniczącej Augustyn, że ta kwestia nie budzi wątpliwości, więc nie ma co dzielić włosa. Czy ktoś z państwa jeszcze chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Zatem przypomnę rekomendacje, by w punkcie pierwszym nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem, a w punkcie drugim, dla uporządkowania nazewnictwa, wystąpić z dezyderatem do ministra spraw wewnętrznych. Czy wobec takiej rekomendacji jest akceptacja? Nie słyszę uwag, zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Dziękuję, szanowni państwo, w następnym punkcie moim zadaniem jest przedstawienie petycji w sprawie zmiany w art. 140 § 1 ustawy z 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy. Autor petycji jest ten sam, co we wcześniejszej petycji. Także w tej sprawie bardzo lakonicznie uzasadnia swój postulat. Stwierdza bowiem, iż należy w zda-

niu drugim tego przepisu, skreślić wyrazy „lub opiekuna prawnego”. Ekspert z Biura Analiz Sejmowych potwierdza, że petycja jest zgodna z wymogami ustawy o petycjach, a następnie dokonuje bardzo szczegółowej analizy określenia „opiekun prawny”, używanego zarówno w Kodeksie karnym skarbowym, jak i w Kodeksie cywilnym, a wreszcie w Kodeksie rodzinnym i opiekuńczym.

Na podstawie tej szczegółowej analizy w konkluzjach ekspert stwierdza, iż zgodnie z przepisami prawa polskiego, opiekun jest przedstawicielem ustawowym osoby pozostającej pod opieką. Niemniej jednak, rozważając nowelizację art. 140 § 1 k.k.s., warto zachować powściągliwość. Wykorzystanie pojęcia opiekuna prawnego w tym przepisie należałoby uznać za co najwyżej zbędne powtórzenie tego, co już wynika z pojęcia przedstawiciela ustawowego. Użycie przedmiotowego sformułowania nie ogranicza jednak uprawnień żadnego podmiotu. Nie jest też powodem rozbieżności w praktyce stosowania prawa. Przeciwnie, być może na skutek wykorzystania pojęcia opiekuna prawnego, art. 140 § 1 k.k.s. mógłby znaleźć zastosowanie w nieoczywistych przypadkach, które *prima facie* nie jest łatwo dostrzec. Na przykład w takich, w których do oceny tego, czy opiekun jest przedstawicielem ustawowym, właściwe byłoby prawo obce, które regulowałoby taki rodzaj opieki prawnej, który nie wiąże się z przedstawicielstwem ustawowym.

Warto dodać, że gdyby Komisja zdecydowała się podjąć pracę nad realizacją postulatu nowelizacji art. 140 § 1 k.k.s., należałoby mieć na uwadze, iż pojęciem opiekuna prawnego posłużono się w analogicznym kontekście w art. 101 k.p.w. W związku z tym, wydaje się, iż ewentualna nowelizacja powinna obejmować także ten artykuł.

W świetle tych uwag rekomenduje nieuwzględnienie żądania będącego przedmiotem petycji.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę. Czy wobec rekomendacji, by nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem petycji są uwagi? Nie słyszę. Stwierdzam zatem, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Proszę pana posła Grzegorza Wojciechowskiego o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, w zakresie wygaszenia decyzji o warunkach zabudowy.

Posel Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. Wysoka Komisjo, szanowni państwo, petycja została złożona przez osobę fizyczną, dotyczy ustawy – Prawo wodne, a konkretnie art. 546, który uchyla wszystkie wydane warunki zabudowy dla gruntów położonych na terenach zalewowych 50 m od wału. Chodzi o tereny po drugiej stronie wału, nie od strony rzeki. Ustawa uchyla warunki, które zostały wydane i miały moc obowiązującą w chwili wejścia w życie ustawy – Prawo wodne.

Zgłaszający petycję szczegółowo opisuje również własną sytuację, w jakiej się znalazł. Nabył działkę, wskazując nawet jej wartość i cenę w chwili nabycia. Obecnie ta działka, przez uchylenie warunków zabudowy, straciła na wartości. Oczywiście pewną cechą nieruchomości jest jej użyteczność. Jedną z podstawowych użyteczności działki jest możliwość różnego sposobu zagospodarowania tej działki, a w szczególności jej zabudowanie. Jego zdaniem ta działka straciła wiele cech. W związku z tym autor petycji czuje się jako osoba, która utraciła swoje prawa nabyte na skutek wejścia w życie aktu prawnego jako osoba, która w pewien sposób została oszukana.

Do petycji dołączona jest opinia prawna Biura Analiz Sejmowych oraz pismo ministra infrastruktury. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, wnoszący petycję wnosi, aby jego problem został rozwiązany w jeden z dwóch sposobów. Pierwszy sposób, który wskazał, to jest uchylenie tego artykułu. Zarówno z opinii Biura Analiz Sejmowych, jak i z pisma ministra infrastruktury wynika, że nie rozwiąże to problemu, dlatego że decyzje o warunkach zabudowy zostały uchylone. Ten przepis w zasadzie działał przez chwilę. On obecnie nie ma żadnej mocy sprawczej, bez względu na to, czy on jest, czy go nie ma, nie zmienia się zupełnie sytuacja prawna. W chwili wejścia ten przepis w życie obowiązywał, gdyby został uchylony, to on i tak nie ma żadnej mocy prawnej, sprawczej.

Drugim sposobem, który zaproponował wnioskodawca, to jest kwestia odszkodowania. Tutaj jest jakieś ewentualne pole rozwiązania tej kwestii, która została podniesiona w petycji. Z pisma ministra infrastruktury, które zostało dołączone, które szczegółowo opisuje tę sytuację, nie sposób się zgodzić z jednym wskazaniem. Może odczytam ten fragment. Należy wskazać, że w przepisach prawa powszechnie obowiązującego występują także inne przypadki wygaśnięcia z mocy prawa decyzji o warunkach zabudowy bez przyznawania odszkodowania, przykładowo, wymienione w art. 65 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zgodnie z tym przepisem organ, który wydał decyzję o warunkach zabudowy albo decyzję o ustaleniu lokalizacji celu publicznego, stwierdza jej wygaśnięcie, jeżeli: po pierwsze, inny wnioskodawca uzyskał pozwolenie na budowę; po drugie, dla tego terenu uchwalono plan miejscowy, którego ustalenia są inne niż w wydanej decyzji. W związku z powyższym nawet realizacja przez inny podmiot inwestycji na podstawie uzyskanej dla siebie decyzji o warunkach zabudowy, może doprowadzić do wygaśnięcia uprzedniej decyzji o warunkach zabudowy bez odszkodowania. Wydaje mi się, że między skutkami art. 546 Prawa wodnego, a przedstawionymi tutaj skutkami z art. 65 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie ma żadnych podobieństw, dlatego że Prawo wodne wprowadziło automatyczne wygaśnięcie warunków zabudowy bez prawa odwołania, bez żadnych możliwości działań ze strony właściciela nieruchomości. Tymczasem te przykłady, które zostały tutaj przedstawione, dają możliwość odwołania się, dają możliwość wpływania na miejscowy plan, który został czy zostanie uchwalony. To są zupełnie niepodobne do siebie sytuacje. W związku z powyższym trzeba znaleźć sposób na rozwiązanie tego ważnego problemu, który został podniesiony przez wnioskodawcę. Wiem, że będą głosy, panie przewodniczący, więc może wypowiem się co do ostatecznego rozwiązania, ostatecznych działań, po tych głosach.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Bardzo dziękuję. Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę, panie pośle, proszę zatem o pana rekomendację.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Myślę, że mimo tej odpowiedzi, która jest ze strony ministra infrastruktury, powinniśmy wystąpić z dezyderatem do premiera, z uwagi na to, że tutaj jest poruszonych wiele kwestii. Zarówno kwestia konstytucyjności, przy której są pewne wątpliwości. Oczywiście, każdy przepis jest konstytucyjny, dopóki nie zostanie stwierdzona jego niekonstytucyjność. Jednak należy zwrócić uwagę, czy ten przepis nie stwarza warunków, które mogą podważyć zaufanie do państwa i podważyć zaufanie do praw nabytych. W tym wypadku – szczególnie wrażliwych, z uwagi na to, że dotyczy to prawa do majątku czy też automatycznego obniżenia wartości tego majątku przepisem ustawowym.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

A zatem rekomendacja, by wystąpić do prezesa Rady Ministrów.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

W tym wypadku do prezesa Rady Ministrów, dlatego że odpowiedź ministra infrastruktury nie jest odpowiedzią pełną. Dotyczy wielu resortów.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Czy wobec rekomendacji, by wystąpić w sprawie przedstawionej w petycji z dezyderatem do prezesa Rady Ministrów są uwagi? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję. Dziękuję.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Bardzo proszę panią przewodniczącą Urszula Augustyn o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o rodzinnych ogrodach działkowych.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję, państwo przewodniczący. Wysoka Komisjo, szanowni państwo, autor tej petycji ponownie odnosi się do ustawy o rodzinnych ogrodach działkowych. Wskazuje,

że postulowanym celem jego petycji jest umożliwienie tworzenia rodzinnych ogrodów działkowych na gruntach związków jednostek samorządu terytorialnego. Jego zdaniem ma to zapewnić spójność ustawy o ogrodach działkowych z ustawą o gospodarce nieruchomościami, która przewiduje także użytkowanie wieczyste gruntów związków jednostek samorządu terytorialnego. A ponadto, to jest także argument bardzo skromnego uzasadnienia, ma się to przyczynić do zwiększenia liczby ogrodów działkowych, co wywoła pozytywne skutki społeczne. Tyle uzasadnienia i tyle propozycji.

Chciałabym się odnieść do faktów. Rodzinne ogrody działkowe zakładane są na gruntach stanowiących własność skarbu państwa, jednostek samorządu terytorialnego oraz stowarzyszeń ogrodowych. Rada gminy może, w drodze uchwały, utworzyć taki ogród na gruntach stanowiących własność gminy. To samo może się dziać na gruntach stanowiących własność powiatu lub województwa, bo tutaj przepisy stosuje się odpowiednio. Więc nie ma z tym żadnego problemu. Co więcej, należy uznać, że zadania związane z umożliwieniem tworzenia rodzinnych ogrodów działkowych należą do kategorii zadań własnych gminy.

Związki jednostek samorządu terytorialnego wykonują zadania publiczne w imieniu własnym i na własną odpowiedzialność oraz posiadają osobowość prawną. Błędne jest utożsamianie jednostek samorządu terytorialnego ze związkami tych jednostek. To jest bardzo ważny fakt. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 24 lutego 2010 r. zauważył, że ani w świetle konstytucji, ani ustaw samorządowych, związki międzygminne nie są ani nie mogą być traktowane, jako jednostka samorządu terytorialnego. Zgodnie z art. 164 ust. 1 konstytucji, podstawową jednostką samorządu terytorialnego jest gmina. Art. 172 ust. 1 konstytucji nadaje natomiast jednostkom samorządu terytorialnego prawo zrzeszania się, które realizowane jest m.in. poprzez tworzenie związków międzygminnych. Związki te, tak jak inne jednostki organizacyjne, tworzone są przez odpowiednie organy gmin, powiatów i województw, ale nie są jednostkami samorządu terytorialnego. I tutaj bardzo ważny argument z tego samego uzasadnienia wyroku NSA. Mianowicie podmiotem jednostki samorządowej jest wspólnota samorządowa, którą tworzą mieszkańcy gminy, powiatu lub województwa. Wspólnoty takiej nie tworzą związki międzygminne, które są tworzone przez gminy w celu wspólnego wykonywania zadań publicznych. W związku z tym konsekwencje propozycji wnioskodawcy dotyczą dodania do ustawy o rodzinnych ogrodach działkowych art. 2 pkt 13 w brzmieniu: jednostce samorządu terytorialnego – należy przez to rozumieć związek tych jednostek. Należy uznać to za niezasadne. Co więcej, będzie to miało charakter niespójności z pozostałymi przepisami. Podsumowując, wnioskodawca słusznie zauważył, że obecnie nie ma możliwości zakładania rodzinnych ogrodów działkowych na gruntach stanowiących własność związków jednostek samorządu terytorialnego, proponując rozszerzenie katalogu zawartego w art. 7 ustawy o rodzinnych ogrodach działkowych o grunty stanowiące własność związków. Autor petycji nie wykazał, że zaproponowane zmiany w prawie stanowią rozwiązanie problemu, które ma praktyczne znaczenie dla członków społeczności lokalnych.

Po pierwsze, mamy tutaj niespójność. Po drugie, nie ma żadnego argumentu, dlatego że można by było mieć tych ogrodów działkowych więcej – w ogóle nie ma wykazanego w uzasadnieniu i trudno znaleźć taki argument, który by to potwierdzał. Po trzecie, wnioskodawca nie wskazał, w jakim zakresie ustawa o rodzinnych ogrodach działkowych oraz przepisy związane z gminami są niespójne. Rozumiem więc rzecz następującą. Gminy, których zadaniem jest tworzenie, mają możliwość tworzenia rodzinnych ogrodów działkowych – mogą to robić. Można to robić na gruntach skarbu państwa. Można to robić na gruntach należących do stowarzyszenia działkowców. Natomiast propozycje, które przedstawia autor petycji, są niespójne z obowiązującym prawem i nie ma logicznych argumentów dla uzasadnienia tego, co wnioskuje autor petycji w swoim bardzo skromnym uzasadnieniu.

Proponowałabym nie uwzględniać żądania będącego treścią tej petycji, ponieważ tak jak próbuję państwu przekazać, rodzinne ogrody działkowe dzisiaj można tworzyć, mogą być ich gospodarzami gminy, powiaty, województwa. Natomiast wskazane przez autora petycji przepisy nie są kompatybilne z konstytucją. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę. A, jest pan. Proszę bardzo, śmieiej.

Zastępca dyrektora Departamentu MRPiT Filip Syrkiewicz:

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, raz jeszcze Filip Syrkiewicz. W pełni należy podzielić pogląd pani poseł dotyczący rekomendacji za nieuwzględnieniem tej petycji. Trzeba przede wszystkim zwrócić uwagę na naturę związków jednostek samorządu terytorialnego, związków międzygminnych, związków gminno-powiatowych, czy związków powiatów, które mają charakter celowy. Tak jak analizowaliśmy, większość tych związków została powołana w celu organizacji transportu zbiorowego czy wspierania w realizacji zadań publicznych, ale nie dostrzeżliśmy żadnego ze związków, które by realizowały zadania, które wpisywałyby się w cel, jaki został zawarty w ustawie o rodzinnych ogrodach działkowych. Sama istota tych szczególnych bytów prawnych, jakimi są związki jednostek samorządu terytorialnego, raczej każe dosyć ostrożnie formułować postulaty dotyczące rozszerzenia możliwości sytuowania takich ogrodów działkowych na gruntach związków tych jednostek. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję, zatem jest rekomendacja, aby nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem przedstawionej petycji. Czy wobec tej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję zgodną z rekomendacją.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Proszę ponownie panią poseł Małgorzatę Prokop-Paczkowską o przedstawienie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie ulg przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego dla osób niepełnosprawnych.

Posel Małgorzata Prokop-Paczkowska (Lewica):

Petycja nr 303, jej wnioskodawca prosi o zmianę ulg w przewozach transportu publicznego koleją państwową POLREGIO i InterCity oraz komunikacją samochodową PKS, w takim kształcie, aby ulga dla osób niepełnosprawnych, niezdolnych do samodzielnej egzystencji, wynosiła 75%.

Autor petycji wnosi o ujednoczenie ulgi, zniesienie różnorodności ulg i dzielenie inwalidztwa. Motywuje to tym, że rozbieżności są niesprawiedliwe. Ulga powinna być jedna lub dwie, niepełnosprawni powinni być aktywni itd. Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu i spełnia wymogi formalne. Biuro Analiz Sejmowych w szczególności sposób wyjaśnia i przypomina, komu jaka ulga przysługuje. Istnieje pięć rodzajów ulg, zależnie od stopnia, rodzaju niepełnosprawności i zdolności do samodzielnej egzystencji. Odrębne przepisy dotyczą inwalidów wojennych i wojskowych. We wnioskach końcowych biuro mówi nam, że prawa osób niepełnosprawnych są gwarantowane przez konstytucję, że prawodawca powinien przyjąć rozwiązania optymalne z punktu widzenia potrzeb obywateli, będących osobami niepełnosprawnymi, uwzględniając przy tym środki finansowe, jakimi dysponuje.

Zagadnienie, które poruszył wnoszący petycję, leży w zakresie legislacyjnej swobody ustawodawcy i pozostaje do jego oceny. Brak jest prawnych przeszkód, aby postulat wnioskodawcy przedmiotowej petycji został zrealizowany, jeśli ustawodawca uzna za zasadne dokonanie zmian w rodzajach i wysokościach przyznawanych ulg na przejazdy transportem publicznym osobom niepełnosprawnym, w tym także ich ujednoczenie.

Obecnie obowiązujące ulgi respektują zróżnicowanie w zależności od stopnia i rodzaju niepełnosprawności. Nie tak dawno mieliśmy podobną petycję i wówczas uznaliśmy, że ten sposób przyznawania ulg, czyli właśnie różnicowanie w zależności od stopnia i rodzaju niepełnosprawności, jest bardziej sprawiedliwy. Przynajmniej ja myślę dzisiaj podobnie. Pozostawiłabym tą petycję bez dalszego biegu.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Proszę bardzo.

Poseł Małgorzata Prokop-Paczkowska (Lewica):

Mogę jeszcze tylko jedno zdanie dodać, że mamy też pismo od pana Rafała Webera, sekretarza stanu w departamencie ministra infrastruktury, który pisze, że zmiana systemu w zakresie beneficjentów i wymiaru ulg ustawowych nie powinna odbywać się kosztem odbierania przywilejów osobom już uprawnionym. Wnioskodawca chce, aby ci, którzy mają 90% czy większe ulgi, mieli je zmniejszone, dla tego wyrównania, do 75%.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Proszę ponownie panią.

Główny Specjalista w Biurze Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych Beata Stanibuła:

Beata Stanibuła, Biuro Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych. Chciałabym wyrazić, że Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej stoi na stanowisku, że obecne ulgi nie są adekwatne do rzeczywistych potrzeb. Natomiast są też tak bardzo zróżnicowane oraz w nieuzasadniony sposób, że nie daje to poczucia sprawiedliwości. Szczególnie niezrozumiałą jest fakt, że ta sama osoba, która korzysta z ulgi w jednym pociągu o danej wartości, to w innym pociągu już ta ulga, nie wiadomo – dlaczego, może mieć inną wartość. Zatem kwestia regulacji systemu ulg dla osób z niepełnosprawnościami w ocenie resortu wymaga uproszczenia oraz uporządkowania.

Jednocześnie stoimy na stanowisku, że to uporządkowanie powinno nastąpić po przeprowadzeniu reformy systemu orzeczniczego. Aktualnie procedowany jest nowy system orzecznicy, który stworzy lepsze możliwości w zakresie precyzyjnego określania potrzeb, wsparcia dla osób z niepełnosprawnościami. Odnosnie do prowadzonych prac, założenia są takie, że jesienią, być może na przełomie września i października, zostanie przedstawiona nowa ustawa o orzekaniu o niepełnosprawnościach i że zostanie przyjęta przez Sejm.

Konkludując, chciałabym podkreślić, że ministerstwo pozytywnie ocenia tę petycję, ponieważ system ulg niewątpliwie wymaga uporządkowania. Jednocześnie podkreśla, że powinno to zostać poprzedzone wprowadzeniem nowego systemu orzeczniczego. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa jeszcze chciałby zabrać głos w tej sprawie? W kontekście pani wypowiedzi, ale także stanowiska naszego stałego doradcy, pana Krzysztofa Patera, który wskazuje, że niezrozumiałe jest takie zróżnicowanie i że może ono wprowadzać wiele osób w błąd, bo do końca nie wiedzą, w jakim pociągu, w jakim wagonie, jakie mają uprawnienia. To może byśmy jednak wystąpili, pani poseł, z dezyderatem?

Poseł Małgorzata Prokop-Paczkowska (Lewica):

Tak, oczywiście rozumiem te argumenty. Możemy wystąpić z dezyderatem.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

To może być też kolejny etap dyskusji służącej ujednoczeniu...

Poseł Małgorzata Prokop-Paczkowska (Lewica):

Tylko czy my możemy? Nie wiem, czy powinniśmy czekać, aż państwo zaproponują te swoje rozwiązania? Czy już teraz prosić o tą odpowiedź?

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Ja myślę, że możemy już teraz wystąpić z dezyderatem. Pewnie w odpowiedzi będzie doprecyzowany argument, że wprowadzenie jednolitych regulacji wymaga nowego systemu. Ale to jest kolejny etap i myślę, że do jesieni spokojnie będziemy... by na kolejnym etapie...

Poseł Małgorzata Prokop-Paczkowska (Lewica):

Oczywiście, zgadzam się i przychyliam się do takiego rozwiązania.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

To proponuję, żeby to był dezyderat do premiera, dlatego, że to dotyczy co najmniej dwóch ministrów; ministra infrastruktury i ministra pracy, żeby premier wyznaczył, który z tych ministrów udzieli nam odpowiedzi.

Poseł Małgorzata Prokop-Paczkowska (Lewica):

Pamiętam, że byliśmy za tym, żeby różnicować, w zależności od stopnia niepełnosprawności, ale tutaj chodzi o rodzaje pociągów i różne środki transportu. Rzeczywiście należy to uporządkować.

Główny Specjalista w Biurze Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych Beata Stanibuła:

Jeszcze chciałabym dodać, że w związku z nowym systemem orzekania o niepełnosprawności, klasyfikacja stopni niepełnosprawności ulegnie zmianie, to jest oczywiste...

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Tak jest. Bez wątpienia są to dwie równoległe, spójne ze sobą, ale odrębne kwestie. Tak, nowy system orzekania, jednolite zasady udzielania i korzystania z ulg na przejazdy. Zatem, czy wobec rekomendacji, byśmy wystąpili z dezyderatem do prezesa Rady Ministrów są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Ostatni punkt tego posiedzenia. Bardzo proszę panią przewodniczącą Katarzynę Mrzygłocką o przedstawienie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej przepisów prawa podatkowego w zakresie zrekompensowania przedsiębiorcom prowadzenia działalności handlowej w niedzielę.

Poseł Katarzyna Mrzygłocka (KO):

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący, petycja nr 304. Wnioskodawcy w tej petycji proponują wyłączenie z opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych przychodów uzyskanych z tytułu sprzedaży towarów i wykonywanych usług przez podatników prowadzących działalność handlową w niedzielę.

Pragnę zwrócić uwagę, że propozycja dotyczy jedynie podatników podatku dochodowego od osób prawnych. Nie zostały nią zatem objęte osoby fizyczne, prowadzące jednoosobową działalność gospodarczą, ponieważ ich przychody są opodatkowane podatkiem dochodowym od osób fizycznych. Zaproponowane w petycji rozwiązanie może więc budzić wątpliwości, ponieważ na osobach fizycznych, prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą, nadal ciążyłby obowiązek podatkowy z tytułu podatku dochodowego, nawet jeżeli osoby te prowadziłyby działalność handlową w niedzielę.

Pozycja prawna mikro-przedsiębiorcy, czyli na przykład właściciela małego osiedlowego sklepiku, może ulec relatywnemu pogorszeniu w stosunku do pozycji podmiotów objętych obowiązkiem podatkowym z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych. Pozycja prawna przedsiębiorcy objętego proponowaną nowelizacją będzie korzystniejsza, ponieważ od pozycji tych przedsiębiorców, których dotyczy zakaz handlu w niedzielę, dodatkowo w przypadku, w którym przedsiębiorca, będący osobą prawną, zdecydował o prowadzeniu działalności handlowej wyłącznie w niedzielę, podmiot ten może być całkowicie wyłączony z opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych. Wyłączenie przychodów uzyskanych ze sprzedaży towarów i wykonywanych usług przez podatników prowadzących działalność handlową w niedzielę z opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych spowoduje zmniejszenie wpływów do budżetu państwa, a także samorządu budżetu, samorządu terytorialnego.

Przedstawiona w petycji propozycja nie wydaje się zasadna. Proponowane zmiany doprowadzą do nieuzasadnionej preferencji prawno-podatkowej przedsiębiorców – osób prawnych, które mogą prowadzić działalność handlową w niedzielę. Wobec osób fizycznych, prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą, tak jak wspomniałam, na przykład małych właścicieli osiedlowych sklepików, zmiany doprowadzą także do zmniejszenia wpływów do budżetu państwa z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych oraz konsekwentnie do zmniejszenia wpływów do budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

Otrzymaliśmy także w tej sprawie pismo ministra finansów, funduszy i polityki regionalnej, podpisane przez Jana Sarnowskiego, podsekretarza stanu, który mówi, że biorąc pod uwagę obecną sytuację makroekonomiczną, na ten moment trudno znaleźć uzasadnienie do wprowadzenia tych rozwiązań. Ponadto wskazuje, że aktualnie, w ramach zgłoszonych wcześniej postulatów sektora spółdzielczego, w Ministerstwie Finansów toczą się prace mające na celu włączenie spółdzielni w mechanizm tak zwanego ryczałtu od dochodów spółek kapitałowych, co w znacznej mierze prowadzi do osiągnięcia zbieżnych efektów z postulowanym mechanizmem. W uproszczeniu polega na tym, że zysk nie jest opodatkowany tak długo, jak długo jest przeznaczony na rozwój działalności podatnika. Obecnie z tego rozwiązania mogą korzystać mikro, małe i średnie spółki kapitałowe, których przychody nie przekraczają 100 milionów złotych. To tyle z pisma z Ministerstwa Finansów. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z Państwa chciałby zabrać głos? Proszę bardzo, pan przewodniczący Jacek Świat.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Jedna uwaga, ja pamiętam jak przed kilku laty w Sejmie pracowaliśmy nad ograniczeniem handlu w niedzielę. Część handlowców podnosiła alarm, że będą ponosić z tego tytułu straszne straty, będą zwolnienia masowe i w ogóle armagedon. Dzisiaj słyszymy, że pracując w niedzielę ponoszą straty. Zostawię to bez komentarza.

Poseł Katarzyna Mrzygłocka (KO):

Chciałabym podkreślić tylko, że z pisma ministra finansów wynika, że wnioskodawcą jest Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich, związek rewizyjny i może tutaj ograniczaliśmy handel w niedzielę, ale ograniczaliśmy w podmiotach, które ten handel prowadziły – tutaj jest trochę inny wnioskodawca.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę. Zatem proszę panią przewodniczącą o konkluzje i rekomendacje.

Poseł Katarzyna Mrzygłocka (KO):

Rekomenduję nie uwzględnić żądania wnioskodawcy.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Zatem jest rekomendacja, aby nie uwzględnić żądania, będącego przedmiotem przedstawionej petycji. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Na tym wyczerpaliśmy porządek tego posiedzenia. Dziękuję wszystkim państwu. Po kilkuminutowej przerwie mamy ostatnie dzisiaj posiedzenie.

Zamykam to posiedzenie, dziękuję.